

P7_TA-PROV(2011)0083

Maatalous ja kansainvälinen kauppa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. maaliskuuta 2011 EU:n maataloudesta ja kansainvälisestä kaupasta (2010/2110(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) kolmannen osan III osaston ja viidennen osan II ja V osaston,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 13 artiklaan sisältyvät eläinten hyvinvointia koskevat periaatteet,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimukset ja erityisesti maataloudesta tehdyn sopimuksen, joka neuvoteltiin Uruguay'n kierroksella ja joka tuli voimaan 1. tammikuuta 1995,
- ottaa huomioon Dohassa 9.–14. marraskuuta 2001 pidetyn neljännen ministerikokouksen antaman julkilausuman, WTO:n yleisneuvoston 1. elokuuta 2004 tekemän päätöksen ja Hongkongissa 13.–18. joulukuuta 2005 pidetyn kuudennen ministerikokouksen antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman¹ Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn WTO:n ministerikokouksen jälkeen,
- ottaa huomioon maataloutta koskevien yksityiskohtaisten käytäntöjen tarkistetun ehdotuksen, jota WTO:n maatalousneuvottelujen puheenjohtaja kierrätti 6. joulukuuta 2008,
- ottaa huomioon Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan komission 15. toukokuuta 2009 allekirjoittaman yhteisymmärryspöytäkirjan, joka koskee sellaisen naudanlihan tuontia, joka on saatu eläimistä, joille ei ole annettu tiettyjä kasvuhormoneja, sekä korotettuja tulleja, joita Yhdysvallat soveltaa tiettyihin Euroopan yhteisöjen tuotteisiin,
- ottaa huomioon yhteisesti sovitun ratkaisun, johon päästiin 15. heinäkuuta 2009 Kanadan ja Euroopan unionin välillä riita-aiheesta "Euroopan yhteisöt – bioteknologian tuotteiden hyväksymistä ja markkinoille saattamista koskevat toimet",
- ottaa huomioon EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden välillä 15. joulukuuta 2009 parafoidun sopimuksen, joka koskee edellytyksiä, joilla unionissa sovellettavaa banaanien tuontijärjestelmää koskevat riidat ratkaistaan lopullisesti (Geneven sopimus),

¹ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2009 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelman näkymistä WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen¹,
- ottaa huomioon EU:n ja Marokon välillä 17. joulukuuta 2009 päätökseen saadut neuvottelut sopimuksesta, joka koskee maatalous- ja kalatuotteiden kaupan vapauttamistoimenpiteitä,
- ottaa huomioon EU:n, Perun ja Kolumbian välillä 1. maaliskuuta 2010 päätökseen saadut neuvottelut monen osapuolen sopimuksen allekirjoittamisesta,
- ottaa huomioon yhteisesti sovitun ratkaisun, johon päästiin 18. maaliskuuta 2010 Argentiinan tasavallan ja Euroopan unionin välillä ja joka koski riitaa aiheesta "Euroopan yhteisöt – bioteknologian tuotteiden hyväksymistä ja markkinoille saattamista koskevat toimet",
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman² aiheesta "Maataloustuotteiden laatupolitiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?",
- ottaa huomioon EU:n ja Keski-Amerikan välillä 19. toukokuuta 2010 päätökseen saadut neuvottelut assosiaatiosopimuksen kauppapilarista,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen³,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 allekirjoitetun vapaakauppasopimuksen EU:n ja Etelä-Korean välillä,
- ottaa huomioon meneillään olevat neuvottelut EU:n ja Mercosurin välisen assosiaatiosopimuksen tekemiseksi,
- ottaa huomioon meneillään olevat neuvottelut EU:n ja Kanadan välillä kattavan talous- ja kauppasopimuksen tekemiseksi,
- ottaa huomioon meneillään olevat neuvottelut EU:n ja Intian välisen vapaakauppasopimuksen tekemiseksi,
- ottaa huomioon meneillään olevat neuvottelut EU:n ja Ukrainan välisen assosiaatiosopimuksen tekemiseksi,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2009 julkaistun tutkimuksensa WTO:n maatalousneuvottelujen tilannekatsauksesta vuoden 2008 neuvottelujen epäonnistumisen jälkeen,
- ottaa huomioon komission toimeksiannosta laaditun kertomuksen "Geographical Indications and TRIPS: 10 Years Later. A roadmap for EU GI holders to get protection

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0110.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0088.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0286.

- in other WTO Members" (Maantieteelliset merkinnät ja TRIPS: 10 vuotta myöhemmin. Etenemissuunnitelma EU:n maantieteellisten merkintöjen haltijoille suojan saamiseksi muissa WTO:n jäsenvaltioissa),
- ottaa huomioon komission 15. syyskuuta 2010 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapatiorekistereistä (KOM(2010)0484),
 - ottaa huomioon ongelman, joka koskee Pakistanista peräisin olevien tuotteiden tullien vapauttamista, joka vahvistetaan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksipuolisten tullietuuksien myöntämisestä hätäapuna Pakistanille (KOM(2010)0552) 1 artiklassa,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuosituuhannen kehitystavoitteet,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnot (A7-0030/2011),
- A. ottaa huomioon, että EU on edelleen ehdottomasti maailman suurin maataloustuotteiden maahantuoja ja että sen tuonin arvo on melkein kaksinkertaistunut viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana ja on tällä hetkellä lähes 20 prosenttia maailman tuonnista,
- B. toteaa, että EU:n osa maailmanlaajuisesta maataloustuotteiden viennistä on vähenemässä, koska muiden tärkeimpien maatalouden kauppakumppaneiden viennin kasvu on ollut nopeampaa; toteaa, että lopputuotteiden osuus EU:n viennin arvosta vuosina 2007–2009 oli 68 prosenttia, välituotteiden 23 prosenttia ja perustuotteiden 9 prosenttia; katsoo lisäksi, että maailmanmarkkinahinnat ovat yksi osasy syy vaikeuksiin, joita EU:lla on tuotteidensa viennissä, koska yleensä hinnat ovat alhaisia ja unionin tuotantokustannukset ovat korkeammat,
- C. toteaa, että EU:n maatalouskaupan vaje oli ennätyselliset 7 miljardia euroa vuonna 2008; ottaa huomioon, että EU:n kauppavaje esimerkiksi Mercosur-maiden suhteen on enemmän kuin kaksinkertaistunut vuodesta 2000 ja että EU:n maataloustuotteiden tuonti Mercosur-maista on nyt 19 miljardia euroa, kun viennin arvo on miljardi euroa,
- D. toteaa, että EU on maailman suurin kehitysmaista peräisin olevien maataloustuotteiden tuoja ja että sen tuonti näistä maista on suurempi kuin Yhdysvaltojen, Japanin, Kanadan, Australian ja Uuden-Seelannin yhteensä; toteaa, että noin 71 prosenttia EU:n maatalouden kokonaistuonnista tulee kehitysmaista vähiten kehittyneitä maita koskevan "Kaikki paitsi asept" -aloitteen, yleisen tullietuusjärjestelmän ja talouskumppanuussopimusten johdosta,
- E. toteaa, että vuoden 2008 ehdotuksessa maataloutta koskeviksi yksityiskohtaisiksi käytännöiksi edellytettäisiin EU:lta vielä suurempia myönnytyksiä kuin ne jo huomattavan suuret myönnytykset, joita EU tarjosi lokakuussa 2005,

- F. ottaa huomioon, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden soveltaminen maatalouteen ja kauppaan vaikuttaa myös vuosituhanen kehitystavoitteiden nro 1 (äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen) ja nro 8 (globaalien kumppanuuden luominen lisäämällä kehitysapua) saavuttamiseen – myös sellaisten määräysten kautta, jotka koskevat oikeudenmukaisempia kauppasäännöksiä ja markkinoillepääsyä,
- G. toteaa, että EU on jo vähentänyt tuntuvasti kauppaa vääristäviä kotimaisia tukia toisin kuin sen tärkeimmät kumppanit, etenkin Yhdysvallat, joka säilytti vuoden 2008 maatalouslaissaan tukivälineensä ja joissakin tapauksissa jopa vahvisti niitä,
- H. toteaa, että EU on yksipuolisesti alentanut merkittävästi vientitukiaan ja että niiden osuus YMP:n talousarviosta on pudonnut 29,5 prosentista vuonna 1993 vain 1,2 prosenttiin vuonna 2009 ja että vientitukia saavien maataloustuotteiden viennin arvon osuus on pudonnut vuoden 1992 25 prosentista vain 0,9 prosenttiin vuonna 2009; panee merkille, että jotkin tärkeimmät kauppakumppanit käyttävät edelleen huomattavan paljon muuntyyppisiä vientikannustimia,
- I. panee merkille, että naudanlihan kasvuhormoniriidassa Yhdysvallat asettaa edelleen sanktioita EU:lle ja on ilmoittanut jopa siirtävänsä niitä muille EU:n maataloustuotteille niiden vaikutuksen lisäämiseksi (nk. karusellilainsäädäntö); toteaa, että yhteisymmärryspöytäkirjan nojalla EU myöntää tullittoman tuontikiintiön 20 000 tonnille naudanlihaa,
- J. toteaa, että Yhdysvallat on asettunut WTO:n sisällä vastustamaan EU:n säännöksiä siipikarjanlihan hygieniasta ja kaupanpitämisestä,
- K. toteaa, että Kanadan ja Argentiinan kanssa päästiin yhteisesti sovittuun ratkaisuun GMO-riidassa; huomauttaa, että Yhdysvallat on tehnyt yleisen vastatoimipyynnön,
- L. katsoo, että WTO-paneelin sokeria koskeva päätös oli yksi vuoden 2006 EU:n sokeriuudistuksen tärkeimpiä edistäviä tekijöitä ja että sillä on edelleen suuri vaikutus sokerikauppaan; ottaa huomioon, että sokerin yhteisessä markkinajärjestelyssä noudatetaan EU:n kaikkia kauppasitoumuksia; panee merkille, että kolmen vuoden aikana EU on muuttunut toiseksi suurimmasta sokerin viejästä toiseksi suurimmaksi nettotuojaksi, mikä hyödyttää pääasiassa kehitysmaita (vähiten kehittyneet maat ja AKT-valtiot),
- M. toteaa, että vuoden 2006 sokeriuudistus on saavuttanut kilpailukyvyn lisäämistä, sokerin hintojen alentamista ja sokerin tuotantokiintiön vähentämistä noin 30 prosentilla koskevat tavoitteet; toteaa kuitenkin, että tämä on johtanut siihen, että 27 EU-valtion kaikkiaan 189 tehtaasta on suljettu 83, maaseutualueilta on kadonnut yli 16 500 välittömästi sokeriin liittyntä työpaikkaa ja sokerijuurikkaan viljely on loppunut noin 140 000 viljelijältä,
- N. ottaa huomioon, että maailman sokerimarkkinat kuuluvat kaikkein epävakaimpiin maataloushyödykkeiden markkinoihin ja että niitä hallitsee yksi valtio (Brasilia); katsoo, että EU:n sokerituotanto tuo luotettavaa tarjontaa maailmanmarkkinoille ja että sen

avulla turvataan eurooppalaisille käyttäjille korkealaatuisten ja kestävien tuotteiden säännölliset sisäiset toimitukset,

- O. ottaa huomioon, että EU edistää uusiutuvan energian kestävää tuotantoa vaatimuksilla, joita on sovellettava vuoden 2010 loppuun mennessä; ottaa huomioon, että EU tuo jo nyt yli 25 prosenttia polttoaineena käytettävän bioetanolin kulutuksesta, eikä tähän sisälly tuontitullien kiertämiseksi sekoituksina tuotava bioetanolin; katsoo, että komission on varmistettava, että bioetanolin sisäisen tuotannon ja tuonnin välillä vallitsee tasapaino uusiutuvasta energiasta annetun direktiivin (direktiivi 2009/28/EY¹) 23 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti,
- P. ottaa huomioon tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen sopimuspuolten konferenssin marraskuussa 2010 pitämän neljännen kokouksen; ottaa huomioon, että tupakkatuotteista annetun direktiivin (direktiivi 2001/37/EY²) mahdollisesta tarkistamisesta on käynnistetty julkinen kuuleminen; ottaa huomioon, että useat WTO:n jäsenvaltiot ovat ottaneet esille kysymyksen, onko Kanadan C-32 -laki kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen mukainen, koska se johtaa käytännössä kaikkien perinteisten sekoitettujen tupakkatuotteiden kieltämiseen lukuun ottamatta sellaisia, joissa käytetään yksinomaan virginiantupakkaa, joka on ainoa Kanadassa tuotettava laatu ja jota käytetään kanadalaisten tupakkatuotteiden valmistuksessa,
- Q. katsoo, että kansainvälisten kauppasopimusten yhteydessä EU:n on otettava huomioon markkinoiden vapauttamisen sekä talouden alojen ja työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksien suojelun välinen tasapaino,
- R. katsoo, että EU:n kolmansien maiden kanssa tekemillä kauppasopimuksilla on turvattava vaikeuksissa olevat EU:n alat – etenkin hedelmä-, vihannes-, karja- ja vilja-alat, joilla tulot ovat laskeneet huomattavasti – ja samalla tarjottava niille todellisia vientimahdollisuuksia,
- S. katsoo, että EU:n tekemät kansainväliset kauppasopimukset eivät saa vaikuttaa haitallisesti paikallisiin pienviljelijöihin, jotka osallistuvat merkittävällä tavalla alueensa elintarviketurvaan,
- T. katsoo, että tehdessään kansainvälisiä kauppasopimuksia EU:n olisi pyrittävä valvomaan paremmin ihmisoikeuksia sekä sosiaali- ja ympäristöstandardeja,
- U. toteaa, että komission neuvottelemien kauppasopimusten tekemiseksi tarvitaan parlamentin hyväksyntä,

EU:n maatalouspolitiikan ja yhteisen kauppapolitiikan keskinäinen johdonmukaisuus

- 1. katsoo, että EU:n maataloussektorista on selvää lisäarvoa Euroopan taloudelle ja että sillä on strateginen rooli Eurooppa 2020 -strategiassa, kun pyritään selviytymään EU:n kohtaamista taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristöön liittyvistä haasteista; korostaa tarvetta varmistaa EU:n maatalous-, kauppaa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan keskinäinen johdonmukaisuus;

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

² EYVL L 194, 18.7.2001, s. 26.

2. painottaa, että ulkomaankauppapolitiikka ei saa vaarantaa EU:n kykyä säilyttää voimakas maataloussektori ja varmistaa elintarviketurva ottaen huomioon markkinoiden lisääntynyt epävakaus; kehottaa komissiota puolustamaan kaikilla foorumeilla ja erityisesti WTO:ssa EU:n maatalouden monitoiminnallista roolia, mukaan luettuna olennainen rooli, joka maataloudella on työpaikkojen luomisessa maaseudulla ja maaseudun elinvoimaisuuden säilyttämisessä, sekä EU:n maatalous- ja elintarvikemallia, joka on Euroopan talouden strateginen osatekijä;
3. tuomitsee komission näkökulman, jossa aivan liian usein tehdään myönnytyksiä maataloudessa teollisuustuotteiden ja palvelujen markkinoillepääsyn parantamiseksi kolmansissa maissa; vaatii, että komissio lakkaa pitämästä maatalouden etuja alisteisina teollisuuden ja palvelualan eduille;
4. kehottaa komissiota ehdottamaan lähestymistapaa, jossa luodaan tasapaino kotimaan tuotannon ja tuonnin välillä ja otetaan huomioon kunkin maatalouden osa-alueen osalta monenvälisten ja kahdenvälisen kauppaneuvottelujen kehittyminen sekä EU:n ympäristö-, sosiaali-, eläinten hyvinvointi- ja turvallisuusstandardit ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen;
5. korostaa, että komission on suoritettava maatalousalalla vaikutustenarviointeja, jotka on julkistettava ennen neuvottelujen alkamista, ja ehdotettuja päivityksiä neuvotteluissa esille tulevien uusien kantojen huomioon ottamiseksi; painottaa tarvetta asianmukaiseen ja avoimeen prosessiin kaikkien asianosaisten kuulemiseksi, erityisesti parlamentissa ja komissiossa; palauttaa mieliin, että EU:n ja Etelä-Korean väliseen vapaakauppasopimukseen sisällytettiin kansallinen neuvoa-antava elin, ja toteaa, että tämä voisi olla ennakkotapaus sille, kuinka asiasta kiinnostuneet tahot ja sidosryhmät otetaan mukaan tuleviin kauppasopimuksiin;
6. korostaa, että vaikutusten arvioinneissa on tarkasteltava kunkin hyödykkeen, esimerkiksi naudanlihamarkkinoiden, erityispiirteitä ja otettava huomioon markkinoiden segmentoituminen; korostaa, että aiemmista vaikutusten arvioinneista on saatu vain yleisiä lukuja; kehottaa komissiota siksi laatimaan kiireesti yksityiskohtaiset vaikutusten arvioinnit, joissa otetaan huomioon EU:n maatalousmarkkinoiden avaamisesta Mercosur-kaupparyhmälle syntyvät vaikutukset tiettyihin markkinalohkoihin;
7. katsoo, että päätöksiä, joiden mukaan EU:n markkinoille päästetään lisää maataloustuotteita, ei pitäisi tehdä varmistamatta, että EU:n viljelijöille voidaan korvata heidän menetyksensä;
8. korostaa, että rahallisilla korvauksilla ei voida peittää EU:n maataloustuotannon lakkauttamisen kielteisiä vaikutuksia; katsoo, että EU:n maataloustuotannolla taataan elintarviketurva ja elintarvikkeiden laatu ja että se on olennaisen tärkeää EU:n maaseutualueiden hyvinvoinnin kannalta ja maaseutu ympäristön suojaamiseksi siltä, että maata poistuu viljelykäytöstä ja väestö muuttaa muualle; painottaa tämän vuoksi tarvetta säilyttää olosuhteet, joita EU:n maanviljelijät tarvitsevat pysyäkseen toimintakykyisinä ja saadakseen kohtuullisen tulotason kaikissa jäsenvaltioissa, millä pohjustetaan maataloustoiminnan uudelleen elvyttämistä Euroopassa YMP:n avainrooli EU:n rakenteessa huomioon ottaen;

9. muistuttaa, että EU:n tuottajien on täytettävä korkeimmat standardit laatuun, tuotehygieniaan, kestäviin tuotantomenetelmiin, kasvien terveyteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin, jäljitettävyyteen, torjunta-ainejäämien valvontaan, eläinlääketieteeseen ja lisäaineiden käyttöön liittyvissä asioissa;
10. on vakaasti sitä mieltä, että kolmansien maiden EU-vientituotteiden tuotantomenetelmien on tarjottava eurooppalaisille kuluttajille samat takuut terveyttä, elintarviketurvallisuutta, eläinten hyvinvointia ja kestävää kehitystä koskevien standardien sekä sosiaalisten vähimmäisstandardien noudattamisen osalta kuin EU:n tuottajilta vaaditaan; korostaa, että tämä on ainoa tapa varmistaa, että EU:n tuottajat pystyvät kilpailemaan tasapuolisin toimintaedellytyksin kolmansien maiden kanssa, ja katsoo ehdottomasti, että tuonnin valvontaa rajoilla on tiukennettava ja elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tekemiä tuotanto- ja kaupanpitoedellytysten tarkastuksia EU:hun tuovissa maissa on tehostettava, jotta EU:n standardien noudattaminen saadaan taattua;
11. katsoo, että tuonnissa on noudatettava tarkasti alkuperäsäännöksiä ja mekanismeja kolmikantakaupan estämiseksi;
12. kehottaa komissiota edistämään ennakoivasti EU:n maatalouden offensiivisia intressejä ja helpottamaan sitä, että EU:n tuotteet pääsevät kolmansien maiden markkinoille, koska EU:n korkealaatuisilla maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla on valtava vienti- ja maailmanmarkkinoiden vakautuspotentiaali; painottaa lisäksi tarvetta lisätä myyminen edistämishjelmia; huomauttaa, että nämä toimet ovat WTO:n määräysten mukaisia, koska ne kuuluvat ns. vihreään laatikkoon;
13. huomauttaa, että syrjäisimmät alueet ovat erottamaton osa EU:ta ja että kauppasopimuksia sovelletaan kokonaisuudessaan näihin alueisiin; painottaa, että alhaisemmat tullitariffit ovat uhka syrjäisimpien alueiden hauraille talouksille, jotka perustuvat pääasiassa maatalouteen ja joissa tuotetaan samoja tuotteita kuin muun muassa Latinalaisen Amerikan kumppanuusmaissa; palauttaa mieliin, että SEUT:n 349 artiklan nojalla EU:n politiikkoja voidaan räätälöidä näiden alueiden erityisten maantieteellisten ja taloudellisten olosuhteiden mukaisiksi; kehottaa näin ollen komissiota ottamaan huomioon neuvottelujen aikana syrjäisimpien alueiden erityistilanteen, jotta varmistetaan, ettei niiden kehitystä vesitetä;

Maatalous monenvälisessä kauppajärjestelmässä

Dohan kehitysohjelma

14. katsoo, että pyrkiessään varmistamaan Dohan kehitysohjelman onnistumisen EU teki maataloudesta erittäin anteliaan tarjouksen, jota ei voida korottaa, mutta muut kehittyneet maat ja edistyneet kehitysmaat eivät ole tähän mennessä vastanneet siihen yhtä kunnianhimoisesti;
15. toteaa vuoden 2003 YMP-uudistuksen ja vuoden 2008 YMP:n kokonaisarvioinnin osoittaneen, että EU on tosissaan sitoutunut uudistuksiin Dohan kierrokselta odotettavissa olevia tuloksia ennakoiden, vaikka EU:n kauppakumppanit eivät ole vielä tehneet vastaavia myönnytyksiä;

16. kehottaa komissiota noudattamaan tiukasti neuvostolta saamaansa neuvottelumandaattia, jossa asetetaan sen toiminnan rajaksi viimeisin YMP:n uudistus, edellyttäen että myös kauppakumppanit tekevät vastaavia myönnytyksiä; pyytää komissiota olemaan tekemättä ehdotuksia, joissa tehtäisiin ennakolta päätökset, jotka on tehtävä vuoden 2013 jälkeisen YMP:n tulevaisuudesta;
17. korostaa muiden kuin kaupallisten seikkojen merkitystä Dohan kehitysohjelmassa; katsoo, että maatalousalan neuvotteluissa on löydettävä kompromissi kaupan taloudellisen ulottuvuuden ja muiden kuin taloudellisten arvojen välillä, joita ovat esimerkiksi sosiaaliset arvot, ympäristökysymykset sekä ihmisten ja eläinten terveys ja hyvinvointi;
18. pitää valitettavana, että viineille ja väkeville alkoholijuomille tarkoitetun monenvälisen rekisterin perustamisessa ei ole edistytty eikä myöskään maantieteellisten merkintöjen suojan laajentamisessa kaikkiin maataloustuotteisiin; muistuttaa, että nämä seikat ovat ehdoton edellytys tasapainoisen tuloksen saavuttamiseksi maatalousneuvotteluissa; painottaa, että EU:n maataloustuotteiden laatupolitiikan perustana olevia periaatteita on edistettävä laajemmin monen- ja kahdenvälisellä tasolla;
19. muistuttaa, että EU on jo merkittävästi vähentänyt kauppaa vääristävää omaa tukeaan, ja pyytää, että muut kauppakumppanit sitoutuisivat vakaasti tekemään samoin;
20. muistuttaa WTO:n jäsenten Hongkongin ministerikokouksessa vuonna 2005 antamasta sitoumuksesta poistaa kaikki vientitukien muodot samanaikaisesti, kun otetaan käyttöön kaikkia vientitoimia koskevat määräykset, joilla on vastaava vaikutus, etenkin vientiluotot, maatalousalan kaupalliset valtionyritykset sekä elintarviketukien sääntely;
21. katsoo, että tullitariffien yleisen alentamisen arvioinnin olisi perustuttava EU:n tarjoukseen, joka koskee kotimaista tukea ja vientikilpailupilareita, ja että alentamisen ehdoksi olisi asetettava mahdollisuus säilyttää erityinen suojalauseke, erityispoikkeus tariffien yksinkertaistamista koskevista määräyksistä sekä riittävä joustavuus tariffien alentamismalleissa ja herkkien tuotteiden nimeämisessä; on sitä mieltä, että velvoite saavuttaa merkittäviä tariffikiintiöiden laajennuksia heikentää kohtalokkaasti ehdotettua mekanismia herkkien tuotteiden nimeämiseksi;
22. korostaa, että periaate, jonka mukaan neuvotellaan yhdestä kokonaisuudesta, on säilytettävä WTO:n Dohan kierroksella; huomauttaa, että jo jonkin aikaa on ollut vallalla suuntaus, että neuvotteluissa keskitytään vain muutamiin neuvottelualoihin, mukaan luettuna maatalous, jolla EU:lla on merkittäviä defensiivisiä intressejä, ja että muilla neuvottelualoilla edistytään suhteellisesti heikommin, mikä vesittää EU:n neuvotteluasemaa; huomauttaa myös, että tämä vaikeuttaa kierroksen arviointia kokonaisuudessaan;
23. vahvistaa uudelleen, että kehitysmaiden olisi saatava toteuttaa kotimaista lisäarvoa tuottavaa politiikkaa;
24. painottaa, että hintojen epävakaus on FAO:n mukaan pahentanut aliravitsemukseen liittyviä ongelmia maailmanlaajuisesti ja että voimakkaammalla maataloustuotteiden kaupan vapauttamisella, jota on edistetty WTO:n sopimuksilla, ei ole tähän mennessä

pystytty poistamaan nälänhädän uhkaa maailmasta; korostaa, että myös EU:n on osaltaan edistettävä maailmanlaajuisia elintarviketurvaa;

WTO:n riitojenratkaisu

25. panee merkille, että banaanikauppasopimuksella ratkaistaan 20 vuotta kestänyt teknisesti monimutkaisin, poliittisesti arkaluonteisin ja merkittävin WTO-kiista ja edistetään merkittävästi sääntöihin perustuvan monenvälisen kauppajärjestelmän vakiinnuttamista ja että se voi samalla olla merkittävä apu ratkaistaessa WTO-neuvotteluissa kysymyksiä, jotka liittyvät trooppisiin tuotteisiin ja etuuksiin;
26. kehottaa komissiota varmistamaan, että naudanlihan kasvuhormoniriidan ratkaiseminen mahdollistaa sanktioiden poistamisen EU:n tuotteilta ja takaa samalla, että naudanlihan tuonti EU:hun on EU:n vaatimusten mukaista;
27. katsoo kloorattua siipikarjanlihaa koskevan riidan osalta, että tällaisen lihan tuonti EU:hun olisi turvallisia tuotteita EU:ssa vaativan kuluttajien tahdon ja Euroopan elintarvikemallin perustana olevien periaatteiden vastaista;
28. pyytää komissiota päättäväisesti puolustamaan muuntogeenisten organismien hyväksymistä ja kaupanpitämistä koskevaa EU:n järjestelmää WTO:ssa ilmeneviä haasteita vastaan;

Maatalous monenvälisissä, alueiden välisissä ja kahdenvälisissä kauppasuhteissa

29. katsoo, että monenvälisten neuvottelujen päätökseen saaminen on EU:lle tavoittelun arvoinen painopiste; katsoo, että kahdenvälisillä kauppasopimuksilla on täydennettävä monenvälisiä prosesseja varmistamalla oikeudenmukaiset työolot, noudattamalla yhteisiä ympäristösääntöjä sekä elintarviketurvallisuusnormeja, jotka ovat jo voimassa Euroopan unionissa, sekä välttämällä ainoastaan kestävä kehityksen mukaisten ohjelmien suosimista; muistuttaa, että EU:lla on maatalousalalla huomattavia offensiivisiä intressejä etenkin korkealaatuisten jalostettujen tuotteiden suhteen; katsoo, että tärkeiden kauppakumppanien kanssa tehtävillä kahdenvälisillä kauppasopimuksilla voidaan onnistuneesti ajaa EU:n maatalous- ja elintarviketeollisuuden viennin etuja ja saavuttaa huomattavaa taloudellista hyötyä;
30. vaatii, että EU:hun tuotavien maataloustuotteiden on tarjottava eurooppalaisille kuluttajille samat takuut kuluttajansuojan, eläinten hyvinvoinnin, ympäristönsuojelun ja sosiaalisten vähimmäisstandardien osalta kuin eurooppalaiset tuotantomenetelmät tarjoavat, ja kiinnittää huomiota parlamentin vakaaseen kantaan tässä asiassa; kehottaa komissiota sisällyttämään kahdenvälisiin kauppasopimuksiin sellaisia lausekkeita, joissa veloitetaan kolmannet maat noudattamaan samoja ihmisten ja kasvien terveyttä koskevia vaatimuksia kuin eurooppalaiset tuottajat; katsoo, että näissä sopimuksissa on määrättävä ainakin kansainvälisten velvoitteiden ja standardien noudattamisesta;
31. painottaa, että jotta vältettäisiin kahdesti maksaminen – ensin kahdenvälisellä ja sitten monenvälisellä tasolla –, on kannatettava "yhden taskun sopimusta", jonka nojalla kahdenvälisissä sopimuksissa olevat myönnytykset liitetään Dohan neuvottelujen lopputulokseen;

32. korostaa, että on noudatettava tiukasti etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä; kehottaa tarkistamaan kaikki kauppaetuudet, jotka Euroopan unioni on myöntänyt G20-maihin kuuluville kehittyville maille;
33. katsoo, että olisi otettava käyttöön hillitsemiskeinoja estämään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaupan laittomia käytäntöjä, kuten kolmivaiheista kauppaa, jossa maa vie EU:n markkinoille pääsyetuuksia käyttäen tuotteita EU:hun ja tyydyttää sitten omat tarpeensa tuomalla tuotteita ulkomailta; katsoo, että tällaisten säännönvastaisuuksien estämiseksi kolmansien maiden kanssa tehtävissä kauppasopimuksissa EU:n tarjoamien markkinoillepääsyyntöjen ei pitäisi ylittää asianomaisten maiden todellista tuotantoa ja vientikapasiteettia;
34. kehottaa komissiota päättäväisesti puolustamaan maantieteellisten merkintöjen sisällyttämistä olennaisena osana väärentämisenvastaiseen kauppasopimukseen; pitää valitettavana, että äskettäin päätökseen saaduissa tai meneillään olevissa kauppaneuvotteluissa EU:n kauppakumppanit suojaavat vain osan EU:n maantieteellisistä merkinnöistä; huomauttaa, että Globaali Eurooppa -strategian mukaisesti kahdenvälisillä sopimuksilla on varmistettava maantieteellisten merkintöjen tehostettu kansainvälinen suojelu WTO+-määräysten kautta; painottaa tarvetta asianmukaiseen ja avoimeen prosessiin kaikkien asianosaisten kuulemiseksi, erityisesti parlamentissa ja komissiossa;
35. muistuttaa, että Etelä-Korean kanssa tehdyn vapaakauppasopimuksen yhteydessä oli mahdollista tunnustaa useita maantieteellisiä merkintöjä; kehottaa jatkamaan toimia, jotta tulevien kauppasopimusten yhteydessä voidaan toimia näin; toteaa, että maantieteellisten merkintöjen suojelusta ja tunnustamisesta kolmansissa maissa saattaa olla erittäin suuri hyöty EU:n maatalous- ja elintarvikealalle;
36. toteaa, että komission mukaan EU:n ja Etelä-Korean välinen vapaakauppasopimus keventäisi EU:n viejien tullitaakkaa 380 miljoonalla eurolla vuosittain poistamalla 99 prosenttia EU:n maatalousviennin tulleista;
37. pyytää komissiota varmistamaan, että kauppasopimukset eivät heikennä EU:n hedelmien ja vihannesten tulohintoja koskevaa järjestelmää, samalla kun säilytetään nykyiset tuontiaikataulut; vaatii komissiota kuitenkin tekemään mahdollisimman nopeasti muutokset, joita tarvitaan järjestelmän toimivuuden parantamiseksi;
38. korostaa erityisesti, että Marokosta tuotaviin tomaatteihin sovellettava monimutkainen tulohintajärjestelmä aiheuttaa ongelmia; kehottaa siksi komissiota tekemään asiaankuuluvat muutokset viipymättä;
39. on syvästi huolissaan EU:n ja Marokon sopimuksesta; huomauttaa, että vaikka EU:n markkinat ovat lähes täysin avoinna Marokon tuontituotteille, joitakin EU:n maataloustuotteita koskevat yhä vientikiintiöt, mukaan lukien siemenhedelmien kaltaiset tärkeät tuotteet;
40. pitää valitettavana, että Marokon assosiaatiosopimuksen maatalousluvusta käytävissä neuvotteluissa ei annettu mitään takeita etuuskohtelun piiriin kuuluvien tuontikiintiöiden tai Marokon harjoittamaan vientiin sovellettavien tulohintojen noudattamisesta;

41. kehottaa komissiota noudattamaan EU:n sokerintuotantoalaa koskevia sitoumuksiaan ja lopettamaan sokerialaa koskevat järjestelmälliset myönnytykset kahdenvälisissä ja monenvälisissä kauppaneuvotteluissa; panee tässä yhteydessä merkille sokerintuotantoalan tekemät aloitteet, joilla on lisätty sen kilpailukykyä ja samalla parannettu sen ekologista kestävyyttä sekä edistetty osaltaan EU:n kehitysohjelmaa AKT-maille ja vähiten kehittyneille maille myönnytyillä etuuksilla;
42. huomauttaa, että kolmansille maille (esimerkiksi Latinalaisen Amerikan maat ja Ukraina) annetut, EU:n sokerimarkkinoille pääsyä koskevat kahdenväliset lisämyönnytykset horjuttavat EU:n sokerimarkkinoita ja aiheuttavat vähiten kehittyneiden maiden ja AKT-maiden etuuskohtelun heikentymistä; on entistään huolestuneempi siitä, että kun näitä myönnytyksiä annetaan nettotuojamaille, ne rohkaisevat ns. vaihtokauppamekanismeihin; kehottaa komissiota jatkamaan sokerin ja sokerista jalostettujen tuotteiden, etanoli mukaan lukien, jättämistä kahdenvälisen neuvottelujen ulkopuolelle;
43. kehottaa komissiota varomaan etanolin tuontitullien kiertämistä, koska EU:hun tuodaan nyt yhä suurempia määriä etanolia sekoituksina, joiden tuontitulli on hyvin matala;
44. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n tekemissä vapaakauppa-alue sopimuksissa on symmetriset tariffimyönnytykset niiden maiden kanssa, joilla on merkittävää maataloustuotantoa ja vientikapasiteettia, esimerkiksi Mercosur;
45. panee merkille, että EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimuksesta käytäviä neuvotteluja jatketaan – tällainen äärimmäisen tärkeä sopimus vaikuttaisi 700 miljoonaan ihmiseen ja olisi maailman kunnianhimoisin kahden alueen välinen sopimus – ja korostaa näin ollen, että Euroopan parlamentin olisi osallistuttava tiiviisti neuvottelujen kaikkiin vaiheisiin;
46. ei pidä hyväksyttävänä, että komissio jatkoi neuvotteluja Mercosurin kanssa julkaisematta yksityiskohtaista vaikutustenarviointia ja ryhtymättä asianmukaiseen poliittiseen keskusteluun neuvoston ja parlamentin kanssa; kehottaa tekemään näiden neuvottelujen vaikutuksesta Euroopan maatalousaloihin ja -alueisiin tutkimuksen ja keskustelemaan siitä ennen kuin EU:n ja Mercosurin välillä vaihdetaan tariffiehdotuksia; huomauttaa, että neuvottelujen maatalousvaikutusten vuoksi on ehdottomasti luotava yhteys Dohan kierroksen kanssa; kehottaa siksi komissiota olemaan päättämättä neuvotteluja Mercosurin kanssa ennen WTO:n kierroksen päättymistä valtuutuksensa mukaisesti; kehottaa komissiota tiedottamaan neuvostolle ja parlamentille asianmukaisesti Mercosurin kanssa käytävien neuvottelujen etenemisestä ja tiedottamaan vastaisuudessa neuvostolle ja parlamentille ennen tällaisten kauppaneuvottelujen alkua;
47. on syvästi huolestunut Mercosurin kanssa mahdollisesti tehtävän assosiaatiosopimuksen vaikutuksista EU:n maataloussektoriin kokonaisuudessaan ottaen huomioon Mercosurin maaliskuussa 2006 esittämän, EU:n maatalousmarkkinoille pääsyä koskevan pyynnön, joka meni huomattavasti pitemmälle kuin EU:n vuonna 2004 tekemä jo tuntuva tarjous; katsoo, että siksi myönnytyksiä on tarkistettava viljelijöidemme etujen suojelemiseksi;
48. katsoo, että uusien jäsenvaltioiden tilannetta ei ole otettu huomioon EU:n ja Mercosurin välisissä neuvotteluissa, joita käytiin neuvoston vuonna 1999 antamien neuvotteluvaltuuksien pohjalta;

49. huomauttaa, että maatalousyrittäjillä Mercosur-maissa on paljon pienemmät tuotantokustannukset, mukaan lukien maa-, työvoima- ja muut pääomakustannukset, ja että Mercosurin tuottajien ei tarvitse noudattaa ympäristön, eläinten hyvinvoinnin, elintarvikkeiden turvallisuuden ja kasvien terveyttä koskevien toimien suhteen samoja määräyksiä kuin EU:n tuottajien; korostaa, että on saavutettava molempien osapuolten kannalta tasapainoinen lopputulos varmistamalla, että neuvotteluissa otetaan täysimittaisesti huomioon sopimuksen seuraukset ja vaikutukset erityisesti sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin; kehottaa komissiota laatimaan vaikutustenarvioinnin tällaisen sopimuksen seurauksista maatalousalalle;
50. katsoo, että markkinoiden yhdentymisen taso Mercosurin tulliliitossa ei tällä hetkellä riitä takaamaan tuontitavaroiden riittävää liikkuvuutta alueen sisällä; katsoo, että sopimus ei antaisi mitään todellisia tuloksia ilman määräyksiä, joilla varmistetaan tuotteiden täysi ja tehokas liikkuminen Mercosur-alueella;
51. pitää valitettavina komission äskettäin antamia tariffimyönnytyksiä maille, jotka tuovat banaaneja EU:hun; kehottaa tarkistamaan tukea, jota eurooppalaiset tuottajat saavat syrjäisimpien alueiden tukiohjelmista (POSEI), jotta näille tuottajille korvataan vaikutukset, joita tällä tariffien leikkauksella on hintoihin EU:n markkinoilla; katsoo, että Euroopan unionin alueen tuottajien ja AKT-maiden tuottajien edut olisi otettava huomioon vastaavissa tulevilla kauppaneuvotteluilla, jotta nämä monia työpaikkoja tarjoavat alat eivät ajautuisi vaikeuksiin;
52. toteaa, että monessa elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston raportissa korostetaan, että brasilialaisen naudanlihan osalta on jatkuvasti epäonnistuttu täyttämään EU:n tuottaja- ja kuluttajastandardit, jotka koskevat elintarviketurvallisuutta, eläinten tunnistettavuutta ja jäljitettävyyttä sekä eläinten terveyden ja tautien valvontaa;
53. vaatii komissiota perehtymään Brasilian kansallisen terveydenvalvontaviraston (Anvisa) julkaisemiin raportteihin, jotka koskevat EU:ssa ja useimmissa muissa osissa maailmaa kiellettyjen torjunta-aineiden laajalle levinnyttä käyttöä Brasiliassa ja jotka korostavat tästä käytännöstä aiheutuvia vakavia terveysuhkia;
54. on erittäin huolestunut Argentiinan soveltamasta, WTO:n velvoitteita rikkovasta politiikasta, jolla rajoitetaan sellaisten elintarvikkeiden tuontia, jotka kilpailevat kotimaisen tuotannon kanssa; huomauttaa, että nämä toimet ovat lisänä Argentiinan harkinnanvaraiseen tuontilisensiointiin, jolla on jo nyt kielteinen vaikutus EU:n vientiin; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että EU:n ja Mercosurin välisten sopimusneuvottelujen hengen vastaiset toimenpiteet todella keskeytetään;
55. on huolestunut Euro–Välimeri-sopimuksissa tehdyistä myönnytyksistä hedelmille ja vihanneksille; katsoo tässä yhteydessä, että eteläisten ja pohjoisten Välimeren maiden kasvukausien täydentävyyden olisi oltava edelleenkin ohjaava tekijä maataloustuotteiden kaupan vapauttamisessa Välimeren unionissa;
56. korostaa, että tupakkatuotteita on säänneltävä tiukan sääntelykehyksen avulla, mutta tupakkatuotteiden valmistusaineiden sääntelyä on EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla käsiteltävä oikeasuhteisen, riskeihin perustuvan ja tieteelliseen näyttöön nojautuvan lähestymistavan avulla; varoittaa kieltämisestä mitään valmistusainetta ilman tieteellisiä

perusteita, koska se johtaisi käytännössä perinteisten eurooppalaisten sekoitettujen tupakkatuotteiden kieltämiseen, millä olisi vakavia sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia (turkkilaista tupakkaa ja burley-tupakkaa kasvattaville) EU:n tupakanviljelijöille, mutta mistä ei koituisi hyötyä kansanterveydelle;

57. kehottaa komissiota ottamaan EU:n kauppasopimuksista, mukaan luettuina Kanadan ja Ukrainan kauppasopimuksista, käytävissä neuvotteluissa huomioon EU:n kansalaisten edut, ylläpitämään avoimuutta ja tiedottamaan parlamentille säännöllisesti neuvottelujen edistymisestä; pahoittelee, että komissio ei ole vielä tiedottanut parlamentille EU:n ja Kanadan välisestä vapaakauppasopimuksesta käytävistä neuvotteluista, vaikka neuvottelut alkoivat jo lokakuussa 2009; kehottaakin komissiota tiedottamaan yksityiskohtaisesti parlamentille ja vastuunalaisille valiokunnille kustakin uudesta neuvottelukierroksesta; on huolestunut myös komission neuvotteluissa mahdollisesti tekemistä myönnytyksistä erityisesti markkinoiden avaamisen, muuntogeenisten organismien, maidon, teollis- ja tekijänoikeuksien suojan ja alkuperämerkintöjen alalla ja vaatii, että komissio ei tee myönnytyksiä, joilla saattaa olla kielteisiä vaikutuksia Euroopan maatalouteen;
58. on huolissaan viljatuotteita koskevista mahdollisista myönnytyksistä Ukrainan kanssa käytävien neuvottelujen yhteydessä, kun otetaan huomioon Ukrainan tuotannon vahva kilpailukyky ja se, että Ukraina on jo nyt tärkein kolmansille maille avointen tariffikiintiöiden käyttäjä alennetuin tullein viljatuotteiden (vehnä ja ohra) osalta; pyytää komissiota näin ollen rajoittamaan tarjoustaan tällä alalla;
59. korostaa jälleen maatalouskaupan tärkeää asemaa kehitysmaiden talouskehityksessä ja köyhyyden lievittämisessä; kehottaa EU:ta auttamaan AKT-maita sopeutumaan lisääntyvään maailmanlaajuiseen kilpailuun;
60. kehottaa komissiota ottamaan tämän päätöslauselman asianmukaisesti huomioon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön tulevaa kauppastrategiaansa;
61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.